رکورد سیاه سوانح جاده‌ای

گروه اجتماعی

همچنان سوانح جاده‌ای در ایران قربانی می‌گیرد؛ «۱۴ هزار و ۹۴۵ نفر طی ۹ ماهه امسال، براثر تصادفات جاده‌ای جان باخته‌اند!» درباره این که مقصر این تعداد قربانی در جاده‌ها کیست، باید به سه ضلعی خودرو، جاده و انسان اشاره کرد و در هر حادثه‌ای یکی از این عوامل به عنوان مقصر اصلی معرفی می‌شود. اما چه کاری برای اصلاح این مثلث معیوب انجام شده؟ تقریبا هیچ، در حالی که می‌توان با ارتقای کیفیت و ایمنی خودروها، اصلاح نقاط حادثه‌خیز جاده‌ها، آموزش همگانی و پرتکرار در رسانه‌ها برای رانندگی ایمن و با سرعت مطمئن، شمار تلفات را کاهش داد.

داده‌های رسمی نشان می‌دهد، تصادفات رانندگی پس از بیماری‌های قلبی و سرطان سومین عامل مرگ و میر در کشور است و براساس آمارهای سازمان جهانی بهداشت، ایران در سال گذشته در میان کشته‌شدگان تصادف‌های جاده‌ای ۱۸۳ کشور، رتبه ۵۴ را به‌دست آورده است. به این معنا که ایران پنجاه و چهارمین کشوری است که آمار کشته‌شدگان سوانح جاده‌ای در آن بالاست. این آمار اثبات می‌کند که در ایران به ازای هر ۱۰۰ هزار نفر جمعیت ۲۰ تا ۲۳ نفر به‌علت تصادف‌های جاده‌ای کشته شده‌اند.

با این که دولت‌ها وظیفه دارند سازوکارهای لازم به منظور کاهش سالانه تلفات جانی ناشی از تصادفات رانندگی در جاده‌ها را فراهم کنند، آنچه مشاهده می‌شود، ادامه روند گذشته و افزایش تلفات جاده‌ای است که از ۲۰ هزار نفر در سال تجاوز کرده. به روایت حسین کرمانپور، رئیس مرکز روابط عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت بهداشت، امروزه تصادفات بیشتر از جنگ تحمیلی قربانی می‌گیرد، در زمان جنگ ۲۳ هزار شهید داریم اما در حال حاضر تلفات جاده‌ای از ۲۰ هزار نفر در سال عبور کرده است.

کرمانپور، میانگین تلفات جاده‌ای در منطقه را ۱۶.۴ و در جهان ۱۵ عنوان کرده و می‌گوید: میانگین این تلفات در کشوری مانند مصر با زیرساخت‌های جاده‌ای و فرهنگی مشابه ایران، ۹.۴ کشته در هر ۱۰۰ هزار نفر است، اما این رقم در ایران به ۲۰ کشته در هر ۱۰۰ هزار نفر می‌رسد.

حلقه مفقوده آموزش و فرهنگسازی

اگرچه در سال‌های اخیر صاحب‌نظران تا توانسته‌اند تیرانتقادها را سمت خودروسازان برتاب کرده‌اند ولی فقط این خودروها نیستند که منجر به تصادفات فوتی، جرحی و شکل‌گیری آمارهای هولناک جاده‌ای می‌شوند. مسلما، از دو ضلع دیگر مثلث یعنی جاده و انسان نیز نباید غافل شد که اولی نیاز مبرم به رسیدگی دارد و دومی نیاز جدی به آموزش و فرهنگسازی.

مرضیه صدیقی از کارشناسان حوزه ایمنی در این باره توضیح می‌دهد: «مواردی همچون سرعت و سبقت غیرمجاز، عبور از چراغ قرمز، بی‌توجهی به علائم هشداردهنده و تغییر ناگهانی مسیر، خستگی و خواب آلودگی رانندگان، نبستن کمربند ایمنی و کلاه ایمنی و رانندگی تحت تأثیر مواد مخدر از عوامل انسانی در تصادفات به شمار می‌رود و مبتنی بر اظهارات وزیر بهداشت بالغ بر ۵۰ درصد از عوامل تصادفات، به خطای انسانی مربوط است که در این زمینه فرهنگسازی و آموزش نقش مهمی دارد. به‌طور مثال هنگامی که راننده‌ای در جاده مشغول صحبت کردن با تلفن همراه خود است هم زمان سرعت غیرمجاز نیز دارد، قطعا باعث ایجاد حادثه می‌شود و این موضوع از عدم فرهنگسازی حکایت دارد. اگر از گزارش عملکردهای کاغذی بگذریم، در عمل هیچ آموزش جدید و فرهنگسازی مؤثری در سال‌های اخیر رخ نداده است. آنچه باید به‌عنوان فرهنگسازی در جامعه صورت گیرد، فراتر از یک وزارتخانه و یک سازمان است و مسئله‌ای چندوجهی به‌شمار می‌رود؛ درنتیجه وظیفه یک نهاد، یک سازمان یا حتی یک ارگان نیست و پایه‌های ابتدایی فرهنگ کاهش نقش خطای انسانی در تلفات جاده‌ای باید از بستر اولیه خانواده نهادینه شده و تربیت خانوادگی آن را شکل دهد؛ لذا آنجا که مسئله فرهنگ و رفتار ترافیکی مطرح می‌شود، هرارگان دولتی باید با بازوی نهادهای آموزشی خود، کار را پیش برد و در نهایت هم، نهادهای نظارتی نقش مهم خود را ایفا کنند. حتی در پیشرفته‌ترین کشورها نیز اگر پلیس، یک روز اعلام کند که حضوری در خیابان‌ها نخواهد داشت، درصد تخلفات به شدت بالا می‌رود و همان انسان‌هایی که احساس تجدد دارند، دست به خطا می‌زنند، بنابراین عامل اجرائیات هم بسیار مهم است. از سوی دیگر، سازمان‌های دست‌اندرکار آموزشی نیز نقش بسیار مهمی دارند که در کنار نقش‌آفرینی نهادهای مردمی می‌توانند، رفتارها، عادات و باورهای مردم را تحت تأثیر قرار دهند. از همه مهم‌تر این که، مسئله ایمنی در کشور ما فاقد متولی است و سازمان ایمنی در کشور وجود ندارد که متولی ایمنی باشد. تنها یک شورای عالی ایمنی داریم که حضور مؤثری در این عرصه ندارد و سازمان قدرتمندی به شمار نمی‌آید. در حالی که در تمام کشورهای پیشرفته دنیا که مسئله جان انسان‌ها بسیار حائز اهمیت است، سازمان ایمنی در بالاترین رده تصمیم‌گیری کشوری، زیر نظر رئیس جمهور یا معاون او مشغول به کار است و این سازمان ایمنی باید بروزرات راه و شهرسازی نظارت داشته باشد. در این میان برنامه‌های توسعه‌ای باید این نقش را برای سیاستگذاری جدی بگیرند.

در قالب این برنامه‌ها است که صاحبان وظیفه و دستگاه‌هایی که مسئولیت دارند باید نقش‌آفرینی کنند، اما به هر حال خوداین سازمان‌ها هم باید اعتقاد به برنامه و اهداف برنامه داشته باشند.»

این کارشناس عنوان می‌کند: «تعداد خودروها در حالی روز به روز افزایش می‌یابند که رعایت قوانین و مقررات هنوز در بین مردم نهادینه نشده است. بنابراین کاهش خطای انسانی در تلفات جاده‌ای، بسیج عمومی و ترویجی را می‌طلبد و انجام کار ترویجی نیز یک اقدام زمان‌براست و هرروزی که کار شروع شود، شاید دیر هم باشد؛ چراکه آثار آن در طول زمان مشخص می‌شود و تمامی سازمان‌های دولتی که در این حوزه‌ها وظیفه دارند و نهادهای مردمی که دغدغه این کار را دارند باید به کمک بیایند و از هر ابزار و وسیله‌ای نیز استفاده شود که هشدارهای لازم به جامعه منتقل شود. شاید بتوان با آمار، با ارقام و به شکل‌های مختلف برای گروه‌های سنی متفاوتی که در جامعه وجود دارند، این موضوع را به زبان‌ها و بیان‌های مختلف مطرح کرد تا آن‌ها از این تکرار مباحث، اثر بگیرند و ۵ تا ۱۰ سال دیگر بتوان اعلام کرد که تعداد مرگ‌ومیر و تصادفات جاده‌ای در ایران در سایه همین فرهنگسازی کاهش یافته است. به هر حال، ایران جزو کشورهایی است که میزان مرگ‌ومیر و معلولیت ناشی از تصادفات در آن، رقم بسیار بالایی است و این موضوع یکسری آثار سوء دارد که به‌صورت بلندمدت در جامعه می‌ماند و نمونه آن هم زنان سرپرست خانوای هستند که به خاطر تصادفات جاده‌ای، جزو فقیرترین افراد جامعه شده‌اند؛ در حالی که آن‌ها یک زمانی فقیر نبوده‌اند اما با فوت سرپرست خانوار، به ورطه فقر رفته‌اند و اکنون، با هزار مشکل اجتماعی روبه‌رو هستند. این حلقه‌ها، همانند یک زنجیره به هم وصل است و هشدار بسیار بالایی می‌خواهد تا همگان به این مسئله توجه کنند. ایران در موضوع تصادفات جاده‌ای، بسیار جای کار دارد و هنوز اقدام اساسی و زیرساختی در کشور انجام نشده یا اگر هم انجام شده، روبنایی بوده و زیرساختی و زیربنایی نبوده است. حتی در این راه، هنوز برنامه درستی تدوین نشده و مسئله ایمنی به‌عنوان دغدغه مسئولان مطرح نیست یا حداقل سهمی که برخی مسائل فرعی و سیاسی دارند، را ندارد. هرزمان این مسئله به یک دغدغه تبدیل شد، برنامه خوب برای آن نوشته می‌شود و منابع خوب هم به آن تخصیص داده خواهد شد، سازمان‌ها اصلاح می‌شوند و روش کار خود را در گسترش فرهنگ ایمنی، اصلاح خواهند کرد. شاید هم لازم باشد سازمان ایمنی تشکیل شود تا به درستی بتواند فرآیند کار را تعریف کرده و نواقص را اصلاح کند. ایران هنوز هم الفبای ایمنی را تمرین می‌کند و اگرچه در محافل مختلف، وزرا و معاونان آن‌ها صحبت از ایمنی به میان می‌آورند، اما این گفته‌ها تنها یک تلنگر کوچک است.»

جاده‌هایی که امن نشدند

در این بین جاده‌های ناایمن و حادثه‌آفرین هم حکایت مفصل خودش را دارد و به بحث نخ‌نمای بی‌پولی گره خورده است. مطابق آماری که از سوی خبرگزاری دولت ارائه شده، با وجود اصلاح حدود هزار نقطه حادثه‌خیز در این سال‌ها هنوز ۳۳۹۲ نقطه حادثه‌خیز در کشور داریم. براساس اعلام پلیس راه کشور از این تعداد هزار و ۵۸۵ نقطه پرتصادف و هزار و ۸۰۰ نقطه نیز دارای تصادف هستند و همچنان برای ارتقای ایمنی و بهسازی جاده‌ها، راه درازی در پیش است.

ایران در جدول رتبه‌بندی کیفیت جاده‌ها، رتبه بسیار پایینی را در میان کشورهای منطقه به خود اختصاص داده و طبق اطلاعات درج‌شده در این جدول، ۹۰ کشور منطقه به نسبت ایران، دارای جاده‌هایی با کیفیت مطلوب هستند. امارات و عمان و قطر به ترتیب در رتبه‌های ۸ و ۱۰ و ۱۶ جهان ایستاده‌اند و کشورهایی نظیر آذربایجان، تاجیکستان و پاکستان هم وضعیت به مراتب بهتری از ایران دارند. مطابق بررسی‌های کارشناسان، وضعیت جاده‌ها در اغلب مناطق کشور استاندارد نیست. برای نمونه کیفیت پایین زیرساخت‌ها مانند آسفالت تخریب‌شده و چاله‌ها و پیچ‌های خطرناک، کمبود علائم راهنمایی و رانندگی و نبود نور کافی در شب ممکن است رانندگان را به خطر بیندازد.

مبتنی بر اطلاعاتی که در رسانه‌ها درج شده، «جاده‌های استان‌های آذربایجان غربی و کردستان به دلیل مشکلات متعددی نظیر نداشتن علائم رانندگی، نداشتن گاردریل و نبودن خط کشی‌های وسط جاده، غیراستاندارد و تک‌باندبودن جاده و نداشتن چراغ راهنمایی در سه راهی‌ها و جاده‌های فرعی به اصلی، بیشترین تصادفات جاده‌ای در کشور را از آن خود کرده‌اند.»

آمارهای منتشر شده در پنج ماه اول سال ۱۴۰۳ نشان می‌دهند که در استان آذربایجان غربی، ۲۷۶ نفر کشته و ۶ هزار و ۲۵۶ نفر براثر تصادفات جاده‌ای زخمی شده‌اند. این آمار در استان کردستان به ترتیب ۱۸۷ نفر و سه هزار و ۴۳۹ نفر بوده است.

یحیی سرخانی، از صاحب‌نظران این حوزه به مشکلات متعددی که شهروندان مهابادی با آن سروکار دارند، اشاره می‌کند و در گفت‌وگو با رسانه‌ها می‌گوید: «مردم مهاباد سال‌هاست برای عبور و مرور زمینی به شهرهای میاندوآب و ارومیه، از جاده‌هایی با مشکلات بسیار جدی و خطرناک استفاده می‌کنند و سالانه ده‌ها نفر در این مسیرها جان خود را از دست می‌دهند. در این دو محور، روستاهای زیادی قرار دارند و تردد وسایل نقلیه کشاورزی مانند کمباین و تراکتور خطرات در کمین مسافران را افزایش می‌دهد. این دو محور و بسیاری دیگر از جاده‌ها در غرب ایران از ایمنی بسیار پایینی برخوردارند، پیچ‌های تند و غیراستاندارد، جاده‌ای دوطرفه با عرض بسیار کم، نداشتن گاردریل و نبودن تجهیزات کافی برای جلوگیری از ریزش کوه در فصل زمستان از جمله معضلاتی هستند که مردم در استان‌های غربی با آن مواجه‌اند. از سوی دیگر، کم‌عرض بودن جاده‌ها و نبودن شانه کافی برای توقف‌های اجباری در مسیر موجب بروز تصادفات بسیار وحشتناک در این منطقه می‌شود.»

«همواره آن‌چه توجه مسافران ورودی به سیستان و بلوچستان را جلب می‌کند، وضعیت غیراستاندارد و کیفیت خطرساز جاده‌های آن است»، این جمله بخشی از اظهارات یکی از ساکنان بلوچستان در گفت‌وگو با رسانه‌هاست که درباره فاجعه راه و جاده در استان محل زندگی خود به آن اشاره می‌کند: «سهم مردم این استان از جاده‌های دوبانده و اتوبان تنها یک درصد است. چیزی حدود دو دهه از آخرین بازسازی و توسعه جاده‌ها در این جغرافیا می‌گذرد و هرروز شمار بیشتری از مردم در این استان به دلیل ناامن بودن جاده‌ها جان می‌دهند یا دچار نقص عضوهای جدی می‌شوند. این استان باوجود وسعت زیاد و جمعیت کم، در سال ۱۴۰۲، بعد از استان فارس و تهران، با هزار و ۴۳۷ نفر کشته و زخمی حاصل از تصادفات رانندگی، در رتبه سوم قرار داشته است. این استان وسیع از نظر رقم، جاده‌های زیادی دارد اما اغلب جاده‌ها برای ارتباط بین روستاها و همچنین روستاها با شهرها احداث شده‌اند و عموما شوسه و غیراستاندارد هستند. توصیف «جاده‌های مرگ» برای جاده‌های سیستان و بلوچستان نادرست نیست. آن چه در اولین بازدید توجه مسافران ورودی به سیستان و بلوچستان را جلب می‌کند، وضعیت غیراستاندارد و کیفیت خطرساز جاده‌های آن است.»

ایمنی خودروها سالانه ۷ هزار نفر از آمار کشته‌ها کم می‌کند

اما همین که بحث تصادفات جاده‌ای داغ می‌شود، همه وصله‌ها به خودروهای ساخت داخل می‌چسبد که البته چندان هم بیراه نیست.

کمال هادیانفر، رئیس سابق پلیس راهور گفته بود: «کیفیت پایین خودروها و ناایمن بودن آن‌ها عامل ۳۴ درصد کشته‌های تصادفات است. بسیاری از خودروهای داخلی از همان زمان خروج از کارخانه خراب هستند. در موارد زیادی، در تصادفات خودروی داخلی تا وسط جمع می‌شود، درحالی که به خودروی با کیفیت خارجی فقط خط افتاده است.»

رئیس سابق پلیس راهور، با توصیف خودروهای داخلی به «ارابه مرگ»، با اشاره به حادثه‌ای در بهبهان که ۵۹ خودرو در آن تصادف کردند، عنوان کرده بود: «در همین حادثه بهبهان ایربگ هیچ خودرویی باز نشد. این چه خودرویی است که ما داریم؟ چرا ارابه مرگ تولید می‌کنیم؟ دستگاه‌های مسئول باید بر کیفیت خودروها نظارت کنند. چرا استانداردها رعایت نمی‌شوند؟»

پرواضح است که بسیاری از خودروهای مورد استفاده در ایران قدیمی و فاقد ایمنی لازم هستند. برخی خودروها بدون دریافت تأییدیه فنی در جاده‌ها تردد می‌کنند. همچنین، خودروهای ساخت داخل معمولا فاقد استانداردهای ایمنی بالا مانند ترمزای بی‌اس، کیسه هوا و بدنه مقاوم هستند.

مرکز پژوهش‌های مجلس اخیرا در گزارشی با عنوان «اثر ارتقای ایمنی خودروها بر کاهش تلفات ناشی از تصادفات جاده‌ای و هزینه‌های آن» به این نکته اشاره کرده است که: «با تغییر پلتفرم در خودروهای فعلی تولید شده در کشور و استفاده از فناوری‌های روز بهبود ایمنی در خودروها، می‌توان میزان مجروحان و کشته‌شدگان تصادفات جاده‌ای مربوط به سرنشین و راننده را حدود ۵۰ درصد کاهش داد. این میزان معادل ۳۰ درصد از تلفات و مجروحان مربوط به حوادث جاده‌ای است» و این یعنی ایمنی خودروها سالانه ۷ هزار نفر از آمار کشته‌ها کم می‌کند.

بر اساس اطلاعات موجود، میزان مرگ‌ومیر ناشی از تصادفات رانندگی از سال ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۶ روند کاهشی داشته و از ۲۷ هزار نفر کشته به ۱۵ هزار نفر رسیده، اما پس از آن دوباره افزایش یافته و سال گذشته از ۲۰ هزار نفر تجاوز کرده است. ۱۴ هزار و ۹۴۵ نفر نیز طی ۹ ماهه امسال، براثر تصادفات جاده‌ای جان باخته‌اند و این رکوردشکنی در حالی رخ داده که براساس قانون برنامه ششم توسعه، باید حوادث رانندگی به ازای هر ۱۰ هزار وسیله نقلیه، ۳۱ درصد کاهش یابد و سالانه ۱۰ درصد از میزان تلفات ناشی از تصادفات نیز کم شود، اما در طول پنج سال اجرای برنامه به گواه آمارهای پلیس و پزشکی قانونی این اعداد و ارقام هرگز از سطح کاغذ فراتر نرفته است. در برنامه هفتم توسعه نیز این حکم گنجانده شده که سالانه ۱۰ درصد از تلفات جانی ناشی از تصادفات رانندگی در جاده‌های کشور کم شود که با ادامه روند فعلی، تحقق این آمار بعید به نظر می‌رسد.

برای تحقق پویش «نه به تصادف» باید به سه ضلع حادثه‌ساز توجه کرد

این روزها پویش «نه به تصادف» به دنبال کاهش تلفات جاده‌ای است. پویشی که به ترویج فرهنگ رعایت قوانین رانندگی و کاهش سرعت توجه دارد. اما این گونه اقدامات به‌تنهایی نمی‌تواند مشکلات اساسی نظیر عدم ایمنی خودروها، مشکلات جاده‌ای و خطای انسانی را برطرف کند. برهمین اساس احمد بیگدلی، عضو کمیسیون اجتماعی مجلس شورای اسلامی معتقد است این پویش درصورتی اثرگذار خواهد بود که به سه ضلعی حادثه‌ساز در تصادفات توجه شود. بنابراین در نخستین گام باید خودرو مناسب و باکیفیت به مصرف‌کننده تحویل داده شود، سپس در ادامه از مردم انتظار داشت قوانین را بیشتر رعایت کنند. بهتر است در ضلع نخست این پویش، تولید خودرو مناسب و باکیفیت که یک فعالیت تصدی گرانه است به بخش خصوصی واگذار شود. البته واگذاری به بخش خصوصی باید به درستی انجام و همراه با نظارت و مسئولیت دقیق باشد تا مشکلات جدیدی ایجاد نشود.

این نماینده مجلس، برخورد قاطع با رانندگان متخلف و تخصیص جرایم سنگین برای آن‌ها را از دیگر راه‌های تحقق این پویش برشمرده و می‌گوید: درکنار این موضوع، نصب تجهیزات ایمنی مانند ترمزای بی‌اس، کیسه هوا و سیستم کنترل پایدار باید برای همه خودروها اجباری شود و قطعات مصرفی خودرو هم باید از کیفیت بالایی برخوردار باشند تا در هنگام تصادف، ایمنی سرنشینان را تأمین کنند.

بیگدلی با اشاره به زیرساخت راه و جاده به عنوان ضلع دیگر این پویش، ابراز تأسف می‌کند از این که بسیاری از راه‌های کشور از ایمنی و استاندارد لازم برای کاهش تصادفات برخوردار نیستند. باید نقاط حادثه‌خیز جاده‌ها شناسایی و اصلاح شوند. همچنین بهبود روشنایی جاده‌ها، نصب علائم راهنمایی و رانندگی، بهبود کیفیت آسفالت جاده‌ها از دیگر مسائل مهم و اساسی برای کاهش تصادفات جاده‌ای است که باید وزارت راه و شهرسازی و سایر دستگاه‌های متولی در این باره اقدامات لازم را انجام دهند.

این نماینده مجلس اجرای سیستم رتبه‌بندی رانندگان بر اساس رعایت قوانین و مقررات و رفتارهای ترافیکی را در تحقق این پویش کارآمد دانسته و خاطرنشان می‌کند: رانندگی با سرعت مجاز، عدم سبقت غیرمجاز و رعایت کردن حد فاصل طولی در جاده‌ها توسط رانندگان از دیگر عواملی است که سبب خواهد شد این پویش با همکاری مردم تحقق یافته و در حقیقت جان انسان‌های زیادی نجات داده شود.

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان آذربایجان غربی
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت مل ک بوکان
هیات موضوع قانون تعیین ت کلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر آرای هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک بوکان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضیان با مشخصات زیرهرکدام در قسمتی از اراضی زراعی روستای داره گردله به پلاک ۷۴ - اصلی واقع در آذربایجان غربی بخش ۱۱۷ الحاقی به شهرستان بوکان به شرح زیر محرز گردیده است:
۱- احمد دیوازی فرزند محمد به شماره شناسنامه ۱۵۹ در ششدانگ قطعه به شماره ۸۹ به مساحت ۴۲۱۵۶,۷۲ خریداری شده از حسن یونسی کانی سیب
۲ -عزیزشریف زاده علم آباد فرزند عبداله به شماره شناسنامه ۳۷۹ در ششدانگ قطعه به شماره ۵۲ به مساحت ۲۴۸۲۵,۸۷ خریداری شده از مالک رسمی
۳ -عزیزشریف زاده علم آباد فرزند عبداله به شماره شناسنامه ۳۷۹ در ششدانگ قطعه به شماره ۶ به مساحت ۹۹۷۱,۰۹ خریداری شده از مالک رسمی
۴ -عمر شریف زاده علم آباد فرزند عبداله به شماره شناسنامه ۲۵۵ در ششدانگ قطعه به شماره ۱۲ به مساحت ۲۳۷۸۲,۸ خریداری شده از عبداله شریف زاده
۵ -عمر شریف زاده علم آباد فرزند عبداله به شماره شناسنامه ۲۵۵ در ششدانگ قطعه به شماره ۶۷ به مساحت ۱۶۳۷۵,۰۲ خریداری شده از عبداله شریف زاده
۶ -عمر شریف زاده علم آباد فرزند عبداله به شماره شناسنامه ۲۵۵ در ششدانگ قطعه به شماره ۵۳ به مساحت ۱۱۰۱۶,۸۲ خریداری شده از عبداله شریف زاده
۷ -عمر شریف زاده علم آباد فرزند عبداله به شماره شناسنامه ۲۵۵ در ششدانگ قطعه به شماره ۱۶ به مساحت ۳۳۹۲۲,۵ خریداری شده از عبداله شریف زاده
۸ -عمر شریف زاده علم آباد فرزند عبداله به شماره شناسنامه ۲۵۵ در ششدانگ قطعه به شماره ۷ به مساحت ۱۴۷۵,۱۹ خریداری شده از عبداله شریف زاده
۹ -عمر شریف زاده علم آباد فرزند عبداله به شماره شناسنامه ۲۵۵ در ششدانگ قطعه به شماره ۵۴ به مساحت ۱۴۹۸,۷۳ خریداری شده از عبداله شریف زاده
۱۰ -فتاح خضری اقدم فرزند محمد به شماره شناسنامه ۲۱۵ در سه دانگ مشاع از ششدانگ قطعه به شماره ۱۱۶ به مساحت ۶۴۶۷۸,۸۸ خریداری شده از رحیم خضری اقدم
۱۱ -صلاح الدین خضری اقدم فرزند محمد به شماره شناسنامه ۲۹۲ در سه دانگ مشاع از ششدانگ قطعه به شماره ۱۱۶ به مساحت ۶۴۶۷۸,۸۸ خریداری شده از رحیم خضری اقدم
لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض داد خواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۱۱/۲۳
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۱۲/۰۸
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک بوکان

==========

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی هیات حل اختلاف مستقر در اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان اندیمشک
اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان اندیمشک مستندا به ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۹/۲۰ مجلس شورای اسلامی اسامی متقاضیانی که به استناد قانون مذکور تقاضای ثبت نموده‌اند وهیات حل اختلاف برابر آرای صادره تصرفات مالکانه وبلامعارض آنها را محرز تشخیص داده جهت آگهی عموم در دو نوبت به شرح ذیل آگهی می نماید:
۱- حسین الیاسی فرزند امیرجان در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۶۸/۷۵ مترمربع جزء پلاک ۹ اصلی واقع در خوزستان بخش ۴ حوزه ثبت ملک اندیمشک خریداری شده از میرزاعلی کلیوند مردان پور به آدرس: کوچه ۵ گنج جنب پارک هنرمندان
۲ -هادی مریدی فرزند فرج در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۱۸۰ مترمربع جزء پلاک ۹ اصلی واقع در خوزستان بخش ۴ حوزه ثبت ملک اندیمشک خریداری شده از پرویز محبی فربه آدرس کوی قائم خیابان دانیال ۴
۳ -عظیم دارائی فرزند محمد در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۱۵۰ مترمربع جزء پلاک ۹ اصلی واقع در خوزستان بخش ۴ حوزه ثبت ملک اندیمشک خریداری شده از امین مرادی نژاد به آدرس کوی رسالت خیابان پرنیان ۷
۴ -شیرمحمد میرالی فرزند عباس در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۱۶۸/۴۵ مترمربع جزء پلاک ۹ اصلی واقع در خوزستان بخش ۴ حوزه ثبت ملک اندیمشک خریداری شده به طور مع الواسطه از طرف وراث مرحوم حمید میرعالی به آدرس کوی رسالت خیابان ارغوان ۸ شرقی بلوار شهید جمران
۵ -غلامرضا شکری فرزند صفر در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۱۵۰ مترمربع جزء پلاک ۹ اصلی واقع در خوزستان بخش ۴ حوزه ثبت ملک اندیمشک خریداری از کرمی فتاحی به آدرس کوی رسالت بلوار ابوترابی جنب آژانس سیمرغ
۶ -مصطفی قلاوندیان فرزند محمدرضا در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۱۵۰ مترمربع جزء پلاک ۹ اصلی واقع در خوزستان بخش ۴ حوزه ثبت ملک اندیمشک خریداری شده از مجید مهرجویان به آدرس کوی رسالت خیابان پرنیان ۴
۷ -علی میرزاوند فرزند چراغعلی در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۱۴۹/۸۵ مترمربع جزء پلاک ۹ اصلی واقع در خوزستان بخش ۴ حوزه ثبت ملک اندیمشک خریداری شده از ذوالفقار میردورقی به آدرس کوی رسالت خیابان پرنیان ۲
۸ -حمید فضلی فرزند جعیل در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۶۷ مترمربع جزء پلاک ۹ اصلی واقع در خوزستان بخش ۴ حوزه ثبت ملک اندیمشک خریداری شده از محمد فضلی به آدرس کوی رسالت خیابان پرنیان یک
۹ -محمدحسن پاپی فرزند شکر در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۱۳۵/۷۵ مترمربع جزء پلاک ۹ اصلی واقع در خوزستان بخش ۴ حوزه ثبت ملک اندیمشک خریداری شده از مجید بیک زاده به آدرس کوی رسالت بین خیابانهای پرنیان یک و شهید تندگویان
۱۰ -زهرا رسولی بهاروند فرزند حجت اله در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۱۲۷/۳۵ مترمربع جزء پلاک ۹ اصلی واقع در خوزستان بخش ۴ حوزه ثبت ملک اندیمشک خریداری شده از مهران دریکوند به آدرس کوی رسالت خیابان قائم مقام فراهانی ۳
۱۱ -تورج کرد فرزند عبدالحسین در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۱۵۷/۴۵ مترمربع جزء پلاک ۹ اصلی واقع در خوزستان بخش ۴ حوزه ثبت ملک اندیمشک خریداری شده از برزو نصیری به آدرس کوی رسالت خیابان پرنیان ۵
۱۲ -علی فتح نصیری نژاد فرزند اسماعیل در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۱۲۴ مترمربع جزء پلاک ۹ اصلی واقع در خوزستان بخش ۴ حوزه ثبت ملک اندیمشک خریداری شده از یدالله مولائی به آدرس کوی رسالت خیابان پرنیان یک
۱۳ -مراد حسین خدائی فرزند عبدال در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۱۷۹/۷۵ مترمربع جزء پلاک ۹ اصلی واقع در خوزستان بخش ۴ حوزه ثبت ملک اندیمشک خریداری شده از محمد قالبی به آدرس کوی رسالت خیابان پرنیان ۵
۱۴ -مهدی رشیدنیا فرزند امیر در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۱۵۰ مترمربع جزء پلاک ۹ اصلی واقع در خوزستان بخش ۴ حوزه ثبت ملک اندیمشک خریداری شده از قربان عمید به آدرس کوی رسالت بلوار ابوترابی بین عاشورا و چمران
۱۵ -سیدغلامحسین موسوی فرزند طاهر در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۱۱۹ مترمربع جزء پلاک ۹ اصلی واقع در خوزستان بخش ۴ حوزه ثبت ملک اندیمشک خریداری شده از مصطفی فرزام کیا به آدرس کوی رسالت خیابان قائم مقام فراهانی ۳
۱۶ -حجت اله میرزاوند فرزند مراد در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۱۴۴/۳۶ مترمربع جزء پلاک ۹ اصلی واقع در خوزستان بخش ۴ حوزه ثبت ملک اندیمشک خریداری شده از مهرداد توکلی به آدرس کوی لور خیابان ۲۲ بهمن روبروی بهشت زهرای کوی لور
۱۷ -سجاد فائزی فرزند جواد در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۲۷۶/۶۵ مترمربع جزء پلاک ۹ اصلی واقع در خوزستان بخش ۴ حوزه ثبت ملک اندیمشک خریداری شده از اسحق فائزی به آدرس کوی لور بلوار انقلاب روبروی مسجد
۱۸ -افرا فائزی فرزند جواد در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۲۲۹/۶۵ مترمربع جزء پلاک ۹ اصلی واقع در خوزستان بخش ۴ حوزه ثبت ملک اندیمشک خریداری شده از مرتضی احمدی به آدرس کوی لور بلوار شهید بهشتی نبش شهید رجائی
۱۹ -سجاد فائزی فرزند جواد در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۵۳/۲۷ مترمربع جزء پلاک ۹ اصلی واقع در خوزستان بخش ۴ حوزه ثبت ملک اندیمشک خریداری شده از اسحاق فائزی به آدرس کوی لور بلوار انقلاب روبروی مسجد
۲۰ -صید محمد میرزاوند فرزند اکبر در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۲۱۶ مترمربع جزء پلاک شماره ۹ اصلی واقع در بخش ۴ حوزه ثبت ملک اندیمشک خریداری شده از فردوس میرزاوند به آدرس کوی لور خیابان شهید نوروز قلاوند
۲۱ -علی نجف وند دریکوندی فرزند امرعلی در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۱۲۴ مترمربع جزء پلاک ۹ اصلی واقع در خوزستان بخش ۴ حوزه ثبت ملک اندیمشک خریداری شده از وحید میرعباسی به آدرس کوی لور خیابان شهید صید قاسم میرزاوند منشعبه از بلوار ۲۲ بهمن
۲۲ -فرشاد خیال فرزند جعفرقلی در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۹۸/۲۵ مترمربع جزء پلاک ۹ اصلی واقع در خوزستان بخش ۴ حوزه ثبت ملک اندیمشک خریداری شده از مصطفی دهقانی به آدرس کوی لور خیابان معاد
۲۳ -رحمن قلاوند فرزند عبدالحسین در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۱۵۵ مترمربع جزء پلاک ۹ اصلی واقع در خوزستان بخش ۴ حوزه ثبت ملک اندیمشک خریداری شده از احمدعلی فردوسی به آدرس کوی لور خیابان شریعتی
۲۴ -مروارید قلاوندی فرزند حسین در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۱۵۰ مترمربع جزء پلاک ۹ اصلی واقع در خوزستان بخش ۴ حوزه ثبت ملک اندیمشک خریداری شده از آقای فریدون شریفی پویا به آدرس کوی لور کوی آزادی خیابان فدک ۵ شرقی
۲۵ -سیدیوسف موسوی فرزند سیدنعمت در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۱۵۰ مترمربع جزء پلاک ۹ اصلی واقع در خوزستان بخش ۴ حوزه ثبت ملک اندیمشک خریداری شده از آقای عزیزمراد مریدی به آدرس خیابان فدک ۱۱ شرقی
۲۶ -ملکی خورشیدی فرزند عیسی در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۱۵۰ مترمربع جزء پلاک ۹ اصلی واقع در خوزستان بخش ۴ حوزه ثبت ملک اندیمشک خریداری شده از خانم تاج طلا نوری زاده به آدرس کوی لور شمالی کوی آزادی فدک ۴ شرقی
۲۷ -محمود کرکی فرزند خداوست در